

vertrekken lag ik nog in derde versnelling in plaats van eerste, daar ben ik pas achter gekomen na drie pogingen. Ik was redelijk van de kaart, en er zijn maar weinig mogelijke fouten die ik niet gemaakt heb tijdens de rest van het examen. Ik reed zelfs bijna op een geparkeerde wagen in, terwijl die helemaal niet in mijn weg stond.

Geen verrassend nieuws dus bij het terugkeren aan het examen centrum: niet geslaagd.

Veerle vroeg me hoe ik me erbij voelde, en ik zei: "Tja, geen probleem, doen we dan alles opnieuw?" Waarop ze in de lach schoot en zei dat ze dat wel fijn zou vinden.

Ik heb toen nieuwe afspraken gemaakt voor extra lessen, de eerste was gepland voor de volgende week.

Dat weekend heb ik met mijn vriendin gepraat, die was kwaad omdat ik bij Veerle thuis was geweest, maar ik had nog niks verkeerd gedaan, dus kon me dat weinig schelen.

De volgende les was opnieuw heel leuk. We hebben allebei met geen woord gerept over wat we voelden, maar de sfeer was precies toch anders dan de weken ervoor. Veerle vroeg me of ik zin had om de volgende vrijdag met haar naar zee te gaan. Nou, of ik er zin in had? Ik popelde!

Het was eind februari en ook al was het mooi weer, 's avonds is het dan niet bepaald warm. Toch gingen we op het strand wandelen en daarna in de duinen zitten. Ik wou van alles, maar hield netjes mijn handen thuis, behalve dan dat ik over haar rug wreef omdat ze het koud had. We zongen voor elkaar, wat bij haar heel leuk klonk en bij mij in het beste geval grappig genoemd kon worden, en ik maakte haar bang door te zeggen

Die jonge boom van toen,
hij staat er nog.
Zoveel jaren later,
veel groter nu, gezond en sterk,
met geen enkele herinnering aan de klap
die jou van mij heeft weggenomen.
Die jonge vent van toen,
ik ben er nog.
Zoveel jaren ouder,
ik feest, leef, heb lief... maar merk,
ik word bij al dat moois herinnerd aan die klap
die jou je leven heeft ontnomen.
Die jonge vrouw van toen,
ze is niet meer.
Zoveel jaar geleden
jouw lichaam meegewaaide in 't zwerk.
Maar jouw liefde herinner ik me na die klap,
want je leeft eeuwig in mijn dromen.

Ik mis je,
iedere dag en elk moment,
dat ik jouw glimlach niet zien kan.
Ik mis je,
elke minuut van ieder uur,
dat ik je mond niet kussen kan.
Ik mis je,
iedere nacht, elke ochtend,
dat ik niet naast je slapen kan.
Ik mis je,
elk deel van jou, ieder aspect,
dat zorgt dat ik niet zonder kan.
Ik mis je,
in iedere droom en elke wens,
dat ik jou ooit terugzien kan.